

Dobrý obchod

Žil jednou jeden chalupník. Co měl? Měl chalupu, to se rozumí, pak také pole, kravičku... a ženu. Mysleli byste si, že se mu žilo dobře – jenže ta jeho chalupa byla na spadnutí, políčko velké jako dlaň, kravka hubená jako hrábě... A žena? Ta si naříkala od rána do večera.

„Kdybys tak byl obchodníkem, to by se nám jinak dařilo!“ povídá jednou. „Takový obchodník jde, promluví s tím nebo oním, prodá to či ono... A už se mu peníze hrnou, má jich jako slípka peříček.“

To by se mi také zamlouvalo, pomyslel si chalupník. „Jenže s čím obchodovat, když doma nic nemáme? Ledaže bych prodal krávu!“

„A proč ne?“ kývla žena, když se jí s tou myšlenkou svěřil. „Můžeš ji prodat za peníze nebo vyměnit za něco, co nám bude víc k užítku.“

Tak chalupník uvázal krávu na provaz a vydal se do města. Cestou potkal starou babičku, ta zas vede kozu. A chalupník hned volá: „Hej, dobrá ženo! Budeme spolu obchodovat! Já ti dám krávu, ty mi dáš kozu.“

Takový obchod si stařenka dala líbit, hned si plácli a chalupník jde k městu s kozičkou, jde a libuje si, jak se mu obchodování daří. Tu jde proti němu babka s kohoutem v košíku.

„Hej, dobrá ženo!“ volá chalupník. „Budeme spolu obchodovat – já ti dám kozu, ty mi dáš kohouta!“

Kdopak by na takovou nabídku řekl ne?! Plácli si a chalupník si nese k městu kohouta. Před městem na rozcestí sedí žebrák, čepici má položenou na zemi před sebou. Čepice je pěkně nafouklá, copak pod ní asi může být?

„Hej, dobrý muži!“ volá chalupník. „Budeme spolu obchodovat! Já ti dám kohouta, ty mi dáš, co máš schované pod čepicí.“

„Ale proč ne,“ povídá žebrák. Vzal košík s kohoutem a honem utíká pryč. „Jen se podívej, co se pod čepicí skrývá! Čerstvý vzduch!“

Chalupník zvedl čepici – a skutečně! Pod čepicí nic, jen vzduch ji nafoukl. Zdá se, že teď už nemám s čím obchodovat! řekl si chalupník. No co, vrátím se domů, ale musím se na tu cestu pořádně posílit!

Vešel do hospody, sedl si ke stolu, kde už popíjeli tři kupci. Popíjejí a povídají si, jak se jim dnes na trhu dobře vedlo.

„Já jsem také obchodník!“ chlubí se pyšně chalupník. A holedbá se, jak se mu obchody pěkně dařily. Kupci se smějí, až se za břicha popadají – takového hlupáka ještě nepotkali.

„To jsem zvědav, co takovým obchodům řekne tvoje žena!“ povídá jeden.

„Co by říkala? Spokojená bude.“

Tomu kupci nechtěli věřit – a hned se vsadili o tři sta zlatých, že bude žena hubovat. A kdoví? Možná, že i pometlo na muže vezme... Tak poslali kupci posla pro chalupnici, ať ji do hospody přivede. Jakmile přišla, první kupec povídá:

„Jestlipak víte, jak váš muž obchodoval?“

„Jistě dobře,“ povídá žena.

„Ale on vyměnil krávu za kozu!“

„Dobře udělal, kozí mléko je velice dobré proti všem nemocem.“

„On však potom vyměnil kozu za kohouta,“ povídá druhý kupec.

„To byl dobrý obchod, kohout nás bude ráno budit, často zaspáváme.“

„Jenže on už kohouta nemá,“ ozval se třetí kupec. „Víte, zač ho dal? Za nic!“

„Ale to je dobře!“ spráskla ruce žena. „Když si chci něco vypůjčit, říkají sousedé: ‚Takovým jako vy, nic nepůjčujeme!‘ A teď budu mít to nic sama doma!“

Kupcům docela zamrzla řeč. Ta žena je vskutku spokojená, ať její muž udělá sebevětší hloupost! Nešlo to jinak, než vytáhnout z opasku peníze – každý dal chalupníkovi sto zlatých. Jdou domů a stěžují si, jak se jim ten pěkný den pokazil.

Zato chalupník s chalupnicí si libují: „To se nám obchody vydařily! Do smrti budeme bez starostí.“

Je to tak – i na hloupého se občas štěstí usměje.